

כל הפלולין

התמצית, ויבטל מיעוט דם הנפש ברוב דם התמצית!?

ומתרצין: רבי יהודה לטעמיה, דאמר לעניין איסור אכילת דם, כי דם התמצית גם הוא קרי [נקרא] "דם", וחייב כרת על אכילתנו.

דתנית, אכילת דם התמצית אינה בעונש כרת, אלא רק באזהרה, שנתרבה לאו מיוחד לגבי אכילת דם התמצית, דברי חכמים. רבי יהודה אומר, גם אכילת דם התמצית היא בעונש כרת.

וכשם שלענין איסור אכילת דם טובל רבי יהודה שדם התמצית קרי דם כמו דם הנפש, הרי גם לעניין זריקה על המזבח הוא חשוב כדם הנפש.

ודוחה הגمرا את התירוץ: והאמיר רבי אלעזר מודה רבוי יהודה [הסוכר שדם התמצית קרי דם לעניין איסור אכילה כמו דם הנפש], שלענין בפרא, היינו זריקת דם התמצית על המזבח לכפרה, שאינו מבפר. שנאמר "בַּיְדֵךְ הוּא בְּנֶפֶשׁ יִכְפֹּר" [דברים יב]. מלמד הכתוב כי רק דם שהנפש יוצאה בו, שהוא הדם המקלח תחילת, קרי דם לעניין כפירה. אך דם התמצית שאין הנפש יוצאה בו, אין קרי דם. ונמצא שאף לרבי יהודה אין דם התמצית ראוי לזריקה!?

ואסור לזרוקו, וכפי שמשמע בדברי רש"י בסוגיתנו.

ובעיקר איסור זה של הקרבת זריקה פסולים, הוכיחה המקדש דוד [טז א], שאין זה איסור הנובע רק מלחמת העדר המצויה, אלא שיש איסור מיוחד על הקרבת פטולין ואפלו באלו שאינם ברוי הקרבה כלל כגון בשור לזרקה.

ומתרצין: אלא קושיות חכמים היה, שמא דם זה לא נתקבל בכלי ונמצא זורק דם פסול!²¹

אמר להן רבי יהודה:

לה-א אף אני לא אמרתי שיאסף הכהן את הדם מהרצפה, אלא בשנתקבל הדם בכלי תחילת, קודם שנשפך על הארץ.

ומתקשין: וזהו, רבי יהודה גופתיה, מנא ידע שהדם הנאסף אכן נתקבל בכלי?

ומתרצין: בחנים זריזין הם בעבודתם, ולכן לנו שהם קיבלו את הדם מכולם, אלא שעבדין הייא, עושים הם עבודתם במחירות, וכך, לפחות מעתה בין הדרמים מהכליל על הארץ. ואם כן, ברור הדבר שהדם שעלי הרצפה נתקבל בכלי.

אך עדין קשה: מכל מקום, כיצד זורק דם זה?ohl ואלא "דם התמצית", שהוא הדם המתמצה ויוצא מגוף הבהמה לאחר יציאת דם הנפש של הקרבן, מעורב בו, בדם הנפש השפוך על הארץ. ודם התמצית אינו כשר לזריקה אלא רק דם הנפש, המקלח תחילת. וכיון שרוב הדם שעלי הרצפה הוא דם התמצית ורק מיעוטו הוא דם הנפש, הרי אם יאוסף מהדם שבריצפה אל כל, תהיה בכלי תערובת של מיעוט דם הנפש עם רוב דם

21. כן פירוש רש"י כאן, ובפסחים [סה א] ביאר לש"י את הקושיא, כיון שיש לחוש שמא לא נתקבל בכלי, שוב אין מועילה לו זריקה. והקשר עליו התוס' שם, מה בכך, מכל מקום זורק, ותועל זריקתו לאותם קרבותן שנתקבל דם בכלי ונשפך? ולכך פירושו, קושיות הגمرا היא כיון שלא נתקבל בכלי, הרי הוא פסול,